

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 1962 r.

Nr 52

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

253 — z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy 441

ZARZĄDZENIE

254 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 czerwca 1962 r. w sprawie komisowej sprzedaży samochodów 447

253

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 1 czerwca 1962 r.

w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

Aby zapewnić warunki sprzyjające dalszemu wzrostowi aktywności produkcyjnej załóg, wykonaniu i przekroczeniu zadań planu pięcioletniego 1961—1965 stanowi się, co następuje:

§ 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) i kierownicy zakładów pracy działając wspólnie z odpowiednimi instancjami związków zawodowych zapewniać będą organizacyjno-techniczne warunki rozwoju współzawodnictwa pracy, a szczególnie brygad pracy socjalistycznej oraz innych form współzawodnictwa i inicjatywy pracowniczej.

§ 2. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i zarządy główne związków zawodowych ustalają okresowo zasadnicze kierunki rozwoju współzawodnictwa pracy zgodnie z potrzebami poszczególnych branż, gałęzi i zakładów pracy, mając na względzie stale rosnącą aktywność produkcyjną załóg i dążąc do zwiększenia zainteresowania załóg wynikami ekonomicznymi.

2. Kierunki te powinny w szczególności uwzględniać obniżenie kosztów własnych, oszczędności na materiałach i surowcach, wzrost wydajności pracy, poprawę jakości, organizacji pracy i rytmiczności produkcji, rozwijanie i rozszerzanie produkcji eksportowej i antyimportowej, podnoszenie kwalifikacji, wdrażanie nowej techniki, poprawę warunków socjalno-bytowych i kulturalnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) zapewnią wykorzystanie w skali gałęzi i branż postępowych metod produkcji i organizacji pracy zastosowanych przez przodujących robotników, majstrów i inżynierów oraz brygady i oddziały (wydziały) pracy socjalistycznej.

§ 4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) oraz wszystkie instancje związków zawodowych powinny upowszechniać i popularyzować osiągnięcia przodujących zakładów pracy, brygad i poszczególnych uczestników współzawodnictwa.

§ 5. 1. Kierownicy zakładów pracy zapewnią odpowiednie warunki organizacyjne sprzyjające udziałowi załogi w socjalistycznym współzawodnictwie pracy.

W tym celu obowiązani są:

- 1) informować załogę o planowanych zadaniach zakładu pracy i omawiać je z załogą w taki sposób, aby uczestnicy współzawodnictwa pracy mogli wiązać podejmowane przez siebie zobowiązania z zadaniami planu w sposób zmierzający do wykonania i przekroczenia założonych planem wskaźników;
- 2) okresowo informować załogę o osiągniętych wynikach techniczno-ekonomicznych zakładu pracy i oddziałów produkcyjnych w porównaniu ze wskaźnikami osiąganymi przez inne zakłady tych samych branż w kraju i za granicą;
- 3) rozpatrywać najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od zgłoszenia, udzielać zainteresowanym odpowiedzi i realizować zgłaszane na naradach wytwórczych i w innym trybie wnioski i postulaty pracowników, zmierzające do usprawnienia organizacji pracy, rozwoju techniki, wzrostu produkcji i poprawy warunków socjalno-bytowych oraz wyeliminowania prac uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia;
- 4) usuwać wszelkie inne przeszkody hamujące realizację podjętych we współzawodnictwie zobowiązań;
- 5) współdziałać z radą zakładową w zakresie upowszechniania i popularyzacji przodujących metod pracy oraz osiągnięć przodowników i racjonalizatorów;
- 6) umożliwiać i ułatwiać pracownikom udział we wszystkich formach szkolenia podnoszących ich kwalifikacje zawodowe oraz wiedzę ogólną, biorąc szczególnie pod uwagę zapewnienie warunków wykonania podjętych przez członków brygad pracy socjalistycznej zobowiązań dotyczących podnoszenia kwalifikacji.

2. Obowiązki kierowników zakładów pracy, o których mowa w ust. 1, ciążyą odpowiednio na kierownikach poszczególnych komórek organizacyjnych zakładów, włącznie z mistrzami i brygadzystami.

§ 6. 1. Szczegółowe wytyczne w zakresie kierunków rozwoju, zadań i form współzawodnictwa pracy ustala konferencja samorządu robotniczego na podstawie wniosków rady zakładowej i rady robotniczej, opracowanych przy udziale przedstawicieli: kierownika zakładu pracy, komisji współzawodnictwa pracy, zakładowego koła Naczelnej Organizacji Technicznej, organizacji Związku Młodzieży Socjalistycznej.

2. Przy ustalaniu wytycznych, o których mowa w ust. 1, należy brać pod uwagę rozwój współzawodnictwa zespołowego w oparciu o konkretne zobowiązania poszczególnych członków zespołów, a przede wszystkim rozwój współzawodnictwa o tytuł „Brygady Pracy Socjalistycznej” oraz o tytuł „Oddziału (Wydziału) Pracy Socjalistycznej”.

3. Kierunki rozwoju, zadania i formy współzawodnictwa pracy ustalane przez konferencję samorządu robotniczego powinny być omówione na naradach wytwórczych.

§ 7. 1. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są współdziałać z radami zakładowymi przy powoływaniu przez te rady zakładowych komisji współzawodnictwa pracy, a w większych zakładach również wydziałowych komisji współzawodnictwa pracy.

2. Kierownik zakładu pracy lub delegowany przez niego przedstawiciel uczestniczy w komisjach, o których mowa w ust. 1, i dostarcza im w ustalonych terminach materiały informacyjne potrzebne dla oceny wyników współzawodnictwa.

§ 8. 1. Współzawodnictwo wewnątrzzakładowe powinno stanowić podstawę do organizowania i rozwijania współzawodnictwa międzyzakładowego. Przystąpienie zakładu do współzawodnictwa międzyzakładowego następuje w drodze podjęcia uchwały przez konferencję samorządu robotniczego. Odpis podjętej w tej sprawie uchwały przesyła zakład do zjednoczenia branżowego i zarządu głównego związku zawodowego.

2. Konferencja samorządu robotniczego podejmuje uchwałę, o której mowa w ust. 1, opierając się na postanowieniach zapadłych na naradach wytwórczych w oddziałach produkcyjnych.

3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wspólnie z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych i w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustalają odpowiednie dla danego resortu kryteria i formy, okresy i terminy oceny oraz podsumowania wyników współzawodnictwa międzyzakładowego. Przy współzawodnictwie o sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych okres ten powinien być nie krótszy niż pół roku.

4. Przy ocenie wyników współzawodnictwa należy również brać pod uwagę osiągnięcia w dziedzinie poprawy warunków socjalno-bytowych oraz stan bezpieczeństwa i higieny pracy. Zakłady, w których pogorszył się stan bezpieczeństwa i higieny pracy w porównaniu z okresem poprzednim, nie mogą być brane pod uwagę przy wyróżnieniach.

§ 9. 1. Za najlepsze wyniki osiągnięte we współzawodnictwie przyznaje się wyróżnienia i nagrody.

2. Przodującym pracownikom i zespołom powinny być wręczane listy pochwalne i dyplomy, a nazwiska przodujących pracowników powinny być wpisywane do księgi honorowej zakładu bądź podane do wiadomości załogi w sposób przyjęty w zakładzie.

3. Pracownikom, którzy osiągnęli wybitne, wyróżniające ich w brygadach i zespołach wyniki w produkcji, a jednocześnie systematycznie podnoszą wykształcenie ogólne i zawodowe oraz służą za przykład współzawodnictwa w kolektywie, może być nadany tytuł i odznaka „Przodownika Socjalistycznej Pracy” wraz z dyplomem. Dotyczy to również przodujących pracowników, którzy ze względu na organizację pracy i charakter produkcji pracują indywidualnie.

4. Pracownikom posiadającym tytuł „Przodownika Socjalistycznej Pracy”, którzy systematycznie podejmują i realizują zobowiązania, a osiągane przez nich rezultaty stawiają ich w rzędzie przodujących i najlepszych pracowników w zakładzie, można nadać tytuł i odznakę „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” wraz z dyplomem.

5. Tryb nadawania tytułu „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” określa uchwała Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych i Prezydium Komitetu Centralnego Związku Młodzieży Socjalistycznej z dnia 22 marca 1962 r.

6. Odznaki i dyplomy „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” nadaje minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z prezydium zarządu głównego związku zawodowego w trybie określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

7. Nazwiska i imiona osób, którym nadano odznakę i dyplom „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy”, ogłasza się w dzienniku urzędowym właściwego ministerstwa.

8. Pozbawienie tytułu, odznaki i dyplomu może nastąpić w razie systematycznego pogarszania wyników pracy bądź zachowania się niezgodnego z mianem „Przodownika Socjalistycznej Pracy”.

9. Pozbawienie tytułu, odznaki i dyplomu następuje w takim samym trybie jak nadanie.

10. Wzór odznaki, dyplomu i legitymacji „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” określa załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

11. Kierownik zakładu pracy i samorząd robotniczy może również w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami wystąpić o odznaczenie państwowe dla pracownika wyróżniającego się szczególnymi osiągnięciami we współzawodnictwie.

§ 10. Kierownicy zakładów pracy, instancje związków zawodowych i samorząd robotniczy powinni dbać, aby przodującym we współzawodnictwie zespołowo i indywidualnie wręczane były proporce, dyplomy, jak również przyznawane nagrody w formie pieniężnej i rzeczowej.

§ 11. 1. Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych upoważniają Prezesa Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych do nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych, dyplomów uznania oraz odpowiednich nagród załogom, które uzyskały najlepsze wyniki w międzyzakładowym współzawodnictwie pracy w resortach określonych w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały.

2. Prezes Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych są upoważnieni, w uzasadnionych przypadkach, na wniosek zainteresowanych ministrów i zarządów głównych związków zawodowych, do rozszerzenia ilości sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Wniosek o przyznanie sztandaru przechodniego Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych przedstawia właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) wraz z zarządem głównym odpowiedniego związku zawodowego do decyzji Prezesa Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

4. Sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych wręcza Prezes Rady Ministrów i Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych lub z ich upoważnienia właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) i członek Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

5. Zakład pracy, którego załoga zdobyła kolejno trzykrotnie sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych lub pięciokrotnie niekolejno, zatrzymuje sztandar na własność i otrzymuje nagrodę specjalną Prezesa Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

6. W związku ze zdobyciem sztandaru na własność właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumie-

niu z zarządem głównym odpowiedniego związku zawodowego może wystąpić o odznaczenie państwowe dla zakładu pracy niezależnie od wystąpienia o odznaczenia państwowe dla wyróżniających się we współzawodnictwie pracowników zakładu pracy.

7. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z zarządem głównym związku zawodowego może za zgodą Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych wystąpić również do Rady Państwa o odznaczenie państwowe dla zakładu pracy z okazji ważnej rocznicy państwowej lub innej, jeżeli ogólne wyniki w zakresie produkcji, gospodarki, ochrony zdrowia pracowników w zakładzie, pracy społeczno-wychowawczej, rozwoju brygad i oddziałów pracy socjalistycznej kwalifikują przedsiębiorstwo na to wyróżnienie.

§ 12. 1. Upoważnia się ministrów i właściwe zarządy główne związków zawodowych do fundowania sztandarów przechodnich ministerstw (urzędów centralnych) i zarządów głównych związków zawodowych, nadawanych przedsiębiorstwom lub zakładom, które zdobędą pierwsze miejsce we współzawodnictwie w poszczególnych branżach, łącznie z dyplomami i odpowiednimi nagrodami pieniężnymi.

2. Przy nadawaniu sztandarów ministerstwa i zarządu głównego związku zawodowego powinny być również uwzględnione zakłady, które zajęły dalsze miejsca we współzawodnictwie o sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Właściwi ministrowie wspólnie z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych określają zasady i tryb nadawania sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych oraz wysokość nagród związanych z ich nadaniem, w ramach przyznawanych na ten cel funduszy. Sztandary te wręcza właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) oraz przewodniczący zarządu głównego odpowiedniego związku zawodowego lub z ich upoważnienia członkowie kierownictwa resortu i prezydium zarządu głównego związku zawodowego.

4. Dla najlepszych wydziałów, oddziałów, brygad (zespołów) wyróżniających się we współzawodnictwie w skali branży mogą być nadawane proporce przechodnie oraz dyplomy i nagrody pieniężne.

5. Kolegia ministerstw (urzędów centralnych) i zjednoczeń (jednostek równorzędnych) wspólnie z branżowymi związkami zawodowymi powinny raz na pół roku dokonywać oceny rozwoju współzawodnictwa pracy i jego społeczno-wychowawczego wpływu na załogi zakładów pracy.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwom lub zakładom przemysłu terenowego, przemysłu terenowego materiałów budowlanych i przedsiębiorstwom terenowym budownictwa oraz przedsiębiorstwom rolnym, które zdobędą pierwsze miejsce we współzawodnictwie, mogą być nadane sztandary przechodnie prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i zarządów głównych lub okręgowych związków zawodowych wraz z dyplomami i nagrodami pieniężnymi.

2. Zasady i tryb nadawania sztandarów przechodnich oraz wysokość nagród związanych z ich nadaniem określają właściwi przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w porozumieniu z zarządami głównymi lub okręgowymi związków zawodowych w ramach przyznawanych na ten cel funduszy i w oparciu o ustalone przez ministrów nadzorujących poszczególne działy gospodarki terenowej oraz zarządy główne właściwych związków zawodowych główne zasady nadawania sztandarów przechodnich, kierunki rozwoju oraz kryteria i formy oceny wyników współzawodnictwa pracy. Sztandary te wręcza przewodniczący prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej mia-

sta wyłączonego z województwa) i przewodniczący zarządu głównego bądź okręgowego odpowiedniego związku zawodowego lub z ich upoważnienia członek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) i członek prezydium zarządu głównego lub okręgowego odpowiedniego związku zawodowego.

§ 14. O rozdziale nagrody pieniężnej związanej z nadaniem sztandaru przechodniego między zespoły i brygady albo o przeznaczeniu jej w części lub całości na inne społecznie uzasadnione cele decyduje w przedsiębiorstwie konferencja samorządu robotniczego (konferencja ekonomiczna), a w zakładach pracy nie objętych działalnością samorządu robotniczego rada zakładowa w porozumieniu z kierownikiem zakładu pracy i komitetem zakładowym Związku Młodzieży Socjalistycznej lub zarządem koła Związku Młodzieży Wiejskiej.

§ 15. Zachowuje się dotychczasowe wzory sztandarów, proporców i dyplomów.

§ 16. 1. Nagrody w formie pieniężnej lub rzeczowej za wyniki osiągnięte we współzawodnictwie wewnątrzzakładowym mogą być przyznawane:

- a) w przedsiębiorstwach objętych przepisami o tworzeniu funduszu zakładowego — z funduszu zakładowego w ramach kwot przeznaczonych na nagrody i świadczenia dla pracowników, w granicach określonych uchwałą konferencji samorządu robotniczego (konferencji ekonomicznej),
- b) w przedsiębiorstwach, w których zamiast funduszu zakładowego utworzony jest fundusz na nagrody za osiągnięcia ekonomiczne — z tego funduszu w granicach określonych uchwałą konferencji samorządu robotniczego (konferencji ekonomicznej),
- c) w pozostałych przedsiębiorstwach, w których tworzony jest fundusz nagród w wysokości 0,7% (lub wyższy) planowanego funduszu płac — ze środków funduszu nagród.

2. Nagrody za wyniki osiągnięte we współzawodnictwie międzyzakładowym przyznawane są z funduszu nagród, którego wysokość ustala corocznie Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

3. Na finansowanie wydatków związanych z propagandą i popularyzacją współzawodnictwa zakład pracy może wydatkować ze środków obrotowych kwotę w wysokości nie przekraczającej 0,05% planowanego funduszu płac. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach zjednoczenie (jednostka równorzędna) może na wniosek zakładu pracy wyrazić zgodę na podwyższenie tej kwoty do 0,1% planowanego funduszu płac.

§ 17. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) wspólnie z zarządami głównymi związków zawodowych oraz przewodniczącymi prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) wspólnie z zarządami okręgowymi związków zawodowych do dokonywania okresowych analiz realizacji przepisów uchwały w podległych jednostkach.

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), działającym w tym zakresie wspólnie z odpowiednimi instancjami związków zawodowych.

§ 19. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym działającym wspólnie z odpowiednimi zarządami głównymi związków zawodowych dostosowanie zasad współzawodnictwa pracy do przepisów niniejszej uchwały.

§ 20. 1. Tracą moc przepisy w zakresie unormowanym niniejszą uchwałą.

2. W szczególności tracą moc:

- a) uchwała Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626 z późniejszymi zmianami),
- b) uchwała Rady Ministrów z dnia 3 marca 1950 r. w sprawie wzorów, trybu wręczania, sposobu noszenia i trybu pozbawiania odznak: „Przodownika Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Pracy” oraz dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-29, poz. 337 z późniejszymi zmianami),
- c) uchwała nr 57 Prezydium Rządu z dnia 16 lutego 1952 r. w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej ze związkami zawodowymi

- mi w zakresie rozwijania socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr A-21, poz. 253),
- d) uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych załogom, które uzyskały najlepsze wyniki we współzawodnictwie pracy (Monitor Polski Nr 22, poz. 96).

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz
Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Loga-Sowiński

Załączniki do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 czerwca 1962 r. (poz. 253).

Załącznik nr 1.

TRYB NADAWANIA ODZNAK I DYPLOMÓW „PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY” I „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY”

Odznakę (wraz z legitymacją) i dyplom „Przodownika Socjalistycznej Pracy” oraz „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” nadaje właściwy minister w porozumieniu z prezydium zarządu głównego branżowego związku zawodowego na wniosek zarządu okręgowego związku zawo-

dowego i komitetu wojewódzkiego Związku Młodzieży Socjalistycznej.

Ministerstwa prowadzą ewidencję wydanych odznak i dyplomów oddzielnie dla „Przodowników Socjalistycznej Pracy” oraz dla „Zasłużonych Przodowników Socjalistycznej Pracy” według jednolitego wzoru:

Lp.	Imię i nazwisko	Zakład pracy	Zjednoczenie	Data nadania odznaki i dyplomu

Liczba porządkowa ewidencji powinna być zgodna z numerem wydanej legitymacji.

Załącznik nr 2.

WZORY ODZNAK, DYPLOMÓW I LEGITYMACJI „PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY” I „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY”

A. Wzory odznak:**1. Przodownika Socjalistycznej Pracy.**

Odznaka „Przodownika Socjalistycznej Pracy” wyobraża gwiazdę siedmioramienną o $\varnothing$ 35 mm. Każde ramię gwiazdy tworzy dziewięć promieni okrągłych tępo zakończonych. Ramiona-promienie gwiazdy wiąże koło, wznoszące się nad poziom promieni, w którego otoku na białej emalii umieszczony jest napis srebrzonymi literami „Przodownikowi Socjalistycznej Pracy”. W środku na czerwonej emalii nałożony jest profil górnika — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej jest puklowana i posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — srebrzona, profil Pstrowskiego oksydowany, promienie i otoki polerowane.

2. Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy.

Odznaka „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” wyobraża gwiazdę siedmioramienną o $\varnothing$ 35 mm. Każde ramię gwiazdy tworzy dziewięć promieni okrągłych tępo zakończonych. Ramiona-promienie gwiazdy wiąże koło, wznoszące się nad poziom promieni, w którego otoku na białej emalii umieszczony jest napis złożonymi literami „Zasłużonemu Przodownikowi Socjalistycznej Pracy”. W środku na czerwonej emalii nałożony jest profil górnika — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej jest puklowana i posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — srebrzona, profil Pstrowskiego oksydowany, promienie i otoki okalające napis — polerowane.

B. Wzory dyplomów:**1. Przodownika Socjalistycznej Pracy.**

Wizerunek odznaki

D Y P L O M**PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 253) w uznaniu zasług za osiągnięcia w pracy

nadaję

Obywatelowi(ce)
urodzonemu(ej) dnia roku

odznakę „Przodownika Socjalistycznej Pracy”.

Przewodniczący
Zarządu Głównego Związku Zawodowego

Minister

Warszawa, dnia 196 . . r.

Pieczęć

Nr dyplomu

2. Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy.

Wizerunek odznaki

D Y P L O M**ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 253) w uznaniu zasług za osiągnięcia w pracy

nadaję

Obywatelowi(ce)
urodzonemu(ej) dnia roku

odznakę „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy”.

Przewodniczący
Zarządu Głównego Związku Zawodowego

Minister

Warszawa, dnia 196 . . r.

Pieczęć

Nr dyplomu

C. Wzór legitymacji

LEGITYMACJA Nr	Ministerstwo Na podstawie decyzji z dnia nadaję Ob. urodzon. odznakę Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Minister Pieczęć Warszawa, dnia
---	--

Na przedniej stronie okładki legitymacji wytłoczony jest wzór odznaki „Przodownika Socjalistycznej Pracy” bądź „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy”.

Okladka legitymacji „Przodownika Socjalistycznej Pracy” jest koloru brązowego, okładka zaś legitymacji „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” jest koloru czerwonego.

Wymiary legitymacji (otwartej) wynoszą 134 mm × 90 mm.

Załącznik nr 3.

SZTANDARY PRZECHODNIE RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Ministerstwo	Przedsiębiorstwa, których załogi mogą ubiegać się o sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych	
1. Górnictwa i Energetyki	1) dla najlepszej załogi	kopalń,
	2) „ „ „	elektrowni, zakładów energetycznych
2. Przemysłu Ciężkiego	1) dla najlepszej załogi	hut żelaza i stali
	2) „ „ „	w przemyśle metalowym
	3) „ „ „	hut metali nieżelaznych
3. Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	1) dla najlepszej załogi	przedsiębiorstw ogólnobudowlanych
	2) „ „ „	przedsiębiorstw specjalistycznych
	3) „ „ „	w przemyśle cementowym
	4) „ „ „	w przemyśle materiałów budowlanych
4. Przemysłu Chemicznego	dla najlepszej załogi	w przemyśle chemicznym
5. Przemysłu Lekkiego	1) dla najlepszej załogi	w przemyśle skórzanym
	2) „ „ „	w przemyśle włókienniczym
6. Komunikacji	1) dla najlepszej załogi	dyrekcji okręgowych kolei państwowych
	2) „ „ „	w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego
7. Żeglugi	dla najlepszej załogi	przedsiębiorstw w resorcie żeglugi
8. Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	dla najlepszej załogi	w przemyśle drzewnym
9. Przemysłu Spożywczego i Skupu	1) dla najlepszej załogi	w przemyśle cukrowniczym
	2) „ „ „	w przemyśle mięsnym
10. Rolnictwa	dla najlepszej załogi	przedsiębiorstw w resorcie rolnictwa
11. Handlu Wewnętrznego	dla najlepszej załogi	przedsiębiorstw w resorcie handlu wewnętrznego
12. Łączności	dla najlepszej załogi	dyrekcji okręgów poczt i telekomunikacji